

sammen med de ærede Socialdemokrater gennemført det Lovforslag, som da blev forelagt af det konservative Folkeparti, havde samtlige Tjenestemænd i Kongeriget Danmark faaet en Indtægt paa ca. 22 Mill. Kr. mere, end de fik gennem det Lovforslag, der blev vedtaget, og de havde faaet et Konjunkturtillæg, der beløb sig til 11,6 Mill. Kr. i Mod sætning til de 7½ Mill. Kr., som nu foreslaas af Ministeren. Lad os blot minde om, hvad der foregik for 2 Aar siden, og haabe, at det ikke skal gentage sig denne Gang ved Stedighed fra de Herrers Side.

A. M. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sagde, at Grunden til, at det konservative Folkeparti var imod dette Lovforslag lige fra første Færd, var, at det var uretfærdigt. Det, det konservative Parti vil arbejde for, er nemlig en retfærdig Lov, men vi kan dog vist snart blive enige om, at denne „Retfærdighed“ er af en egen Beskaffenhed. Den bestaar i, at man tager fra de Tjenestemænd, der har mindst, og giver til dem, der har mest, man tager fra de Tjenestemænd, der bor i Købstæderne og trænger haardst, og giver til de Tjenestemænd, der bor ude paa Landet og trænger mindre haardt end de, der sidder i Købstæderne, hvor Skatteprocenten er høj og Huslejen er høj. Det er det, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou kalder retfærdigere end det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, det vil blive lige saa vanskeligt for det konservative Folkeparti at faa det danske Folk til at tro paa denne Retfærdighed, som det har været vanskeligt for dem at faa det danske Folk til at forstaa deres Stilling for 2 Aar siden.

Formanden: Jeg henstiller til de ærede Medlemmer at henholde sig til de foreliggende Ændringsforslag og Indstillinger.

Pürschel: Jeg skal blot sige til den højtærede Finansminister, som talte om, at det konservative Partis Formaal havde været at sabotere dette Lovforslag og at arbejde for at ødelægge det, at man gør klogt i, naar man kræver sine egne Motiver respekteret — og det gør vel den højtærede Finansminister — ogsaa at respektere sine Modstanderes. Hvad vilde den højtærede Finansminister sige, hvis jeg sagde til ham, at jeg nærer ingen Tvivl om, at naar han hele Dagen med Hænder og Fødder har modarbejdet ethvert Forsøg paa Forhandling, er Grunden den ganske simple, at han har været henrykt ved at spare de 2,6 Mill. Kr. og dog at kunne staa som Tjenestemændenes Ven?

Hvis jeg sagde noget saadant til den højtærede Finansminister, vilde han med Rette kunne sige, at det var at miskende hans ædle Motiver, men selv generer Ministeren sig ikke for at staa her og sige til et Parti, at det har arbejdet for at sabotere en Ordning. Ministeren ved, at denne Sigtelse er positiv urigtig, og Ministeren burde have afholdt sig fra en saadan Diskussionsform, selv om jeg ved, at det har store personlige Vanskeligheder for Ministeren at gøre det. Det er en Kendsgerning, som fremgaar af denne Forhandling, at Ministerens Kærlighed til Tjenestemændene er ringere end hans Kærlighed til Nivelleringen, thi da han ikke kunde faa Nivelleringen fortsat, saaledes som han ønskede, ophørte hans Kærlighed til Tjenestemændene, saa kunde Tjenestemændene sige Farvel til de 2,6 Mill. Kr. Paa Betingelse af Nivellerings Gennemførelse ønskede Ministeren at give Tjenestemændene de 2,6 Mill. Kr. Det er Kendsgerningerne, og dem kommer den højtærede Minister ikke udenom.

Naar man nu taler om, at dette Lovforslag skal gøres færdigt i Aften o. s. v., ved jo ethvert Barn, at ved tidligere Lejligheder, hvor man har ønsket at holde Forhandlingsvejen aaben, har man ogsaa kunnet . . . (Afbrudelse: Er vi i en Børnehave?). Den højtærede Finansminister spørger, om vi er i en Børnehave. (Socialministeren [Borgbjerg]: Nej, han spørger ikke om noget som helst). Ja, saa skal jeg skaane for Svaret. Jeg vil blot sige, at man ved tidligere Lejligheder udmærket har vidst, hvorledes man bærer sig ad i en saadan Situation. Saa sørger man for at holde Landstinget rede til en Forhandling, men dette har man ikke ønsket, man ønskede at lukke denne Vej.

Naar det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen talte om, at det, det konservative Parti vilde, var at tage fra dem, der havde lidt, og give til dem, der havde meget, lyder dette smukt, og jeg ved, at det er det, der skal siges Landet over, men derfor er det jo ikke rigtigt alligevel. Der tages ved vort Forslag ikke noget som helst. Det, der gøres ved vort Forslag, er dette, at vi siger, at det, der i sin Tid er taget fra Konjunkturtillæget, som er det eneste Tillæg, der rummer noget Hensyn til de forskellige Lønsatser, skal lægges tilbage paa Konjunkturtillæget, og det skal ikke for at tjene Finansministerens partipolitiske Interesser lægges paa Stedtillægget.

Rode: Saa længe Sagen stod saaledes, at der overfor hinanden stod to Forslag